

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 14.810 van 31 juli 2008
in de zaak RvV X IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Irakese nationaliteit te zijn, per faxbericht op 30 juli 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 29 juli 2008 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 juli 2008 om 16 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. LEJEUNE loco advocaat G. DE KERCHOVE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoekster en haar echtgenoot werden op 28 december 2007 onderschept op de luchthaven van Zaventem, komende met de vlucht SN3246 uit Athene en in het bezit van een vals Bulgaars paspoort op naam van Larisa SERWINSKA. Volgens het 'administratief verslag vreemdelingencontrole' van de federale politie te Zaventem verklaarde verzoekster het valse paspoort te hebben gekocht in Griekenland voor een bedrag van 1.000 euro (administratief dossier, eigen nummering, stuk nr. 1). Aan verzoekster wordt op 28 december 2007 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op basis van artikel 7, eerste lid, 1°, en artikel 7, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) (administratief dossier, eigen nummering, stuk 2).

1.2. Verzoekster verklaart zich vluchteling op 3 januari 2008 en vult op 17 januari 2008 een vragenlijst in die door haar wordt ondertekend (administratief dossier, eigen nummering, stuk 3).

1.3. Met een brief van 22 januari 2008 van de Dienst Vreemdelingenzaken wordt Griekenland verzocht tot overname van verzoeksters asielaanvraag bij toepassing van artikel 10, § 1, van de Europese Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003, tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend.

1.4. Bij gebrek aan antwoord van de Griekse asielinstanties binnen de reglementair voorziene termijn van twee maanden na het verzoek tot overname, wordt Griekenland op basis van artikel 18 van de voormelde Europese Verordening geacht stilzwijgend in te stemmen met de overname. Dit wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken met een brief van 2 april 2008 meegedeeld aan de Griekse instanties (administratief dossier, eigen nummering, stuk 4). De laatste alinea uit deze brief luidt als volgt:

"Please be so kindfull so send us along with your agreement to take charge the above named person, your guarantee that this person can apply for asylum in Greece". Vrij vertaald: "Wilt u zo vriendelijk zijn om ons, samen met uw akkoord tot overname van de bovenvermelde persoon, de garantie te geven dat deze persoon asiel kan aanvragen in Griekenland."

1.5. Op 30 juni 2008 verklaart Griekenland zich toch uitdrukkelijk akkoord tot overname van verzoekster (administratief dossier, eigen nummering, stuk 5).

1.6. Nadat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid schriftelijke garanties had verkregen vanwege de Griekse autoriteiten dat verzoekster in de mogelijkheid zou gesteld worden om een asielverzoek in te dienen in Griekenland, wordt, op 29 juli 2008, de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Deze beslissing, die dezelfde dag aan verzoekster ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...)"

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 18§7 van de Europese Verordening (EG) 343/2003.

Betrokkene verklaart niet te weten in welk land zij en haar man waren beland toen zij vanuit Irak via Turkije in Griekenland zijn terechtgekomen toen zij moesten overstappen op de luchthaven van Griekenland.

Betrokkene heeft op illegale wijze de grens overschreden met Griekenland, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste documenten, en de Griekse overheid heeft op datum van 30/06/2008 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon.

Op 28/12/2007 werden betrokkene en haar man onderschept op de luchthaven van Zaventem komende met vlucht SN3246 uit Athene. Betrokkene was in het bezit van een vals Bulgaars paspoort. Op 03/01/2008 vroeg betrokkene asiel aan op de dienst Vreemdelingenzaken. Op 22/01/2008 werd een overnameverzoek op basis van art. 10§1 van de Dublin Verordening aan de Griekse autoriteiten verstuurd. Op 02/04/2008 hadden de Belgische autoriteiten nog geen antwoord van Griekenland ontvangen. Als gevolg hiervan en op basis van art. 18§7 van de Dublin Verordening wordt Griekenland de verantwoordelijke staat en dient Griekenland over te gaan tot terugname van bovengenoemde persoon. Op 30/06/2008 heeft Griekenland zijn uitdrukkelijk akkoord gegeven tot overname van bovengenoemd persoon.

De Griekse autoriteiten bevestigen echter uitdrukkelijk dat betrokkene een asielaanvraag kan indienen bij haar terugkeer in Griekenland. Griekenland heeft de Conventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. Bovendien geeft betrokkene geen enkele informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Griekse autoriteiten. Betrokkene kan dus niet aannemelijk maken dat er een reëel risico bestaat dat Griekenland haar zal repatriëren en dat zij als dusdanig zal blootgesteld worden aan een behandeling die strijdig is met art. 3 EVRM. De Griekse autoriteiten zullen bovendien tenminste vijf werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.

Betrokkene zegt dat zij hier in België een zus, een schoonbroer en een neef zou hebben. Vooreerst kan die vermeende verwantschap op geen enkele manier worden aangetoond. De door haar aangehaalde familie in België is echter allemaal meerderjarig en behoort niet tot het gezin van betrokkene zoals gedefinieerd in art. 21 van de Verordening. Bovendien is betrokkene niet afhankelijk van de hulp (financieel, medisch,...) van deze familieleden in België. Een behandeling van de asielaanvraag op basis van art. 7 of art. 15 van de Verordening is derhalve niet aan de orde.

Betrokkene verklaart in goede gezondheid te verkeren. Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3§2 of art. 16 van de Verordening.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten en zal zij worden overgedragen aan de betrokken bevoegde Griekse autoriteiten.

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Belang:

2.1. In de nota werpt verwerende partij met betrekking tot het belang op dat de eventuele schorsing van de thans voorliggende bestreden beslissing niets afdoet aan de illegale verblijfstoestand van verzoekster. Verweerder verwijst hiervoor naar recente arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name het arrest 10.558 van 25 april 2008 en het arrest 13.765 van 4 juli 2008.

2.2. Met betrekking tot de exceptie van de verwerende partij en de verwijzing naar recente arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient te worden vastgesteld dat beide arresten geen enkele link hebben met de vraag, zoals in casu, of België al dan niet verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoeksters asielaanvraag in het kader van de Europese Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003. Op het eerste

gezicht lijkt verzoeksters belang wel degelijk aanwezig vermits bij een eventuele schorsing van de uitvoering van de bestreden beslissing de Minister van Migratie- en asielbeleid de mogelijkheid heeft om een nieuwe, zelfs andersluidende, beslissing te nemen, waardoor de mogelijkheid bestaat dat België wel de behandeling van de asielaanvraag op zich neemt.

3. Onderzoek van het beroep:

3.1. Artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

De Raad stelt vast dat aan deze vereiste is voldaan nu uit de gegevens van het dossier blijkt dat een repatriëring is voorzien op 5 augustus 2008 en, zoals terecht door verzoekster wordt opgeworpen, bijgevolg een gewone vordering tot schorsing te laat zal komen.

Verzoekster heeft tevens de nodige diligentie aan de dag gelegd bij het indienen van het verzoekschrift door reeds de dag na de kennisgeving van de bestreden beslissing een vordering in te leiden.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet kan voorts slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze bepaling dient zo te worden geïnterpreteerd dat de verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat of kan ondergaan (R.v.St, nr. 100.400, 26 oktober 2001). Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verweerder mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (R.v.St., nr. 107.797, 12 juni 2002).

Verzoekster voert aan dat *“dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel duidelijk blijkt uit de verschillende algemeen bekende verslagen die bij huidig beroep gevoegd worden en waarvan de Dienst Vreemdelingenzaken kennis heeft”*, dat *“de uitvoering van de bestreden beslissing tot gevolg zou hebben dat de eiseres wordt gerepatriëerd naar Griekenland, waar zij een groot en reëel risico loopt niet te kunnen beschikken over alle procedurele garanties vereist door de Conventie van Geneva, o.a. het “non-refoulement”beginfel”* en dat *“in die omstandigheden het moeilijk te herstellen nadeel als bewezen moet worden beschouwd”*.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat de bevoegde Griekse overheidsdienst op 30 juni 2008 schriftelijk bevestigde dat aan verzoekster de mogelijkheid zal geboden worden om een asielerzoek in te dienen bij haar aankomst in Griekenland (cfr. *“Please note that this person will be able to submit an asylum application upon the arrival to our country, if he/she wish to do so”*).

Verder dient te worden opgemerkt dat waar verzoekster zich in casu beperkt tot een verwijzing naar “*verschillende algemeen bekende verslagen die bij huidig beroep gevoegd worden*” zij nalaat in concreto gegevens bij te brengen die het vermeende nadeel in haar hoofde aannemelijk maken. Zij brengt in dit opzicht geen concrete aanwijzingen bij, laat staan bewijzen, die aantonen dat haar asielaanvraag niet met de nodige zorg en garanties in Griekenland kan behandeld worden.

Zo verzoekster poneert dat zij een reëel risico loopt niet te kunnen beschikken over alle procedurele garanties vereist door de Conventie van Genève, o.a. het non-refoulement beginsel, dient te worden benadrukt dat Griekenland een volwaardig lid van de Europese Unie is en door dezelfde internationale verdragen als België is gebonden, zodat er in principe geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat verzoekster voor de behandeling van haar asielaanvraag minder waarborgen in Griekenland dan in België zou genieten (R.v.St., nr. 170.662, 27 april 2007). Er kan tevens vanuit worden gegaan dat als verzoekster in aanmerking zou komen voor bescherming op basis van het Vluchtelingenverdrag, zij de door dit verdrag gewaarborgde bescherming ook in Griekenland kan krijgen.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoekster met haar algemene en vage verwijzingen een hypothese poneert zonder evenwel concrete gegevens met betrekking tot haar persoon aan te brengen die deze veronderstelling onderbouwen.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden als bepaald in artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend en acht door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

M.-C. GOETHALS.